

AFSCHRIFT

1° blad

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN, AFDELING DENDERMONDE, Dertiende Kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 14 APRIL 2014 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer : DE66.L4.8943/12-GESW3
Griffienummer :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____ groot-/kleinhandelaar, geboren te _____ op _____ wonende te _____
2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____ voorheen wonende te _____ sedert 21 januari 2013 van ambtshalve afgeschreven, thans zonder gekende woon- of verblijfplaats;

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om, aan de uitvoering, ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

in het pand gelegen te
kadastraal gekend als
eigendom geboren te
op wonende te
en van geboren te
wonende te op

meer bepaald

de hoofdfunctie te hebben gewijzigd van industrie en ambacht naar wonen door een bedrijfsgebouw permanent te bewonen

Te in de periode van 07.06.2011 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding

deze feiten zijn strafbaar gesteld door strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

* * *

1. **PROCEDURE**

De rechtbank nam kennis van :

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding van het Openbaar Ministerie d.d. 08 januari 2014 houdende aanhangigmaking en dagstelling voor de zitting van 17 maart 2014, datum waarop de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 24 maart 2014;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 24 maart 2014, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen:

- ✓ het **Openbaar Ministerie** in de persoon van substituut-Procureur des Konings, in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- ✓ de **eerste beklagde**, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door zijn raadsman, mr. advocaat te

De tweede beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard, is niet verschenen, noch liet zij zich vertegenwoordigen, aldus verstek makend;

2. DE FEITEN

Op 3 mei 2012 stelt de stedenbouwkundig ambtenaar van de Stad vast dat op een perceel gelegen aan de een gebouw permanent wordt bewoond dat niet vergund is als woongebouw. Het bedrijfspand wordt gehuurd door het gezin de (2 volwassen en 2 kinderen). Het pand wordt gehuurd door van en

verklaart op 19 juni 2012 dat hij daar woont sinds de zomer van vorig jaar. Ze konden zich niets anders veroorloven omdat ze financieel aan de grond zaten. Het was dat of dakloos zijn. Hij moest ook voldoende plaats hebben voor de vogels en knaagdieren waarin hij handel drijft. Het huurcontract vermeldt enkel opslag en magazijnruimte. Hij heeft nooit tegen de verhuurders gezegd dat hij daar wilde wonen. Ze zijn aan het uitkijken naar een nieuwe woning.

De eigenaars verklaren niet op de hoogte te zijn geweest dat de huurders het pand bewoonden. Het pand wordt verhuurd aan eerste beklaagde sinds 7 juni 2011.

Op 10 oktober 2012 bewonen beide beklaagden nog steeds het bedrijfsgebouw. Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat tweede beklaagde thans te is ingeschreven.

3. TEN GRONDE

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend.

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

De incriminatieperiode van de tenlastelegging moet beperkt worden tot 7 juni 2011. Het gaat immers over een aflopend misdrijf. De aan beide beklaagden ten laste gelegde feiten zijn zonder enige twijfel bewezen, gelet op de objectieve vaststellingen van het strafdossier zoals deze hierboven werden geschetst. De feiten worden door eerste beklaagde ook niet betwist, noch tijdens het vooronderzoek, noch tijdens de behandeling ten gronde.

4. STRAFTOEMETING

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Beklaagden bewonen een bedrijfspand en wijzigen aldus de hoofdfunctie van het gebouw zonder vergunning.

Eerste beklaagde heeft verschillende strafrechtelijke voorgaanden. Naast 3 veroordelingen voor verkeersmisdrijven, liep hij de volgende correctionele veroordelingen op:

- bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 26 oktober 2001 werd beklaagde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden (met probatie-uitstel m.u.v. de ondergane voorhchtenis) en een geldboete. Dit uitstel werd in 2005 herroepen;

- bij vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 17 december 2012 werd beklaagde voor inbreuken inzake de wetgeving op de dierenbescherming en de diergeneeskunde veroordeeld tot een werkstraf van 180 uur en de ontzetting om enig dier te houden gedurende een periode van 3 jaar.

Op de terechtzitting van pleitte eerste beklaagde de opslorping van het feit, voorwerp van het voorliggend dossier, met zijn veroordeling door correctionele rechtbank van Dendermonde van 17 december 2012 tot een werkstrafstraf van 180 uur wegens inbreuken inzake de wetgeving op de dierenbescherming en de diergeneeskunde.

De rechtbank stelt vast dat het feit waarvoor de beklaagde in het voorliggend dossier wordt vervolgd dateert van vóór de definitief geworden veroordeling van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 17 december 2012. Gelet op de aard van de feiten, aanvaardt de rechtbank niet dat ze de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, zodat er geen toepassing moet worden gemaakt van art. 65, tweede lid van het Strafwetboek.

Deze beklaagde is niet aan zijn proefstuk toe, heeft al zijn mogelijkheden tot het bekomen van gunsten verkwanseld en de eerdere veroordelingen en bekomen gunsten, hebben duidelijk niet het verhoopte ontradende effect gehad. In de gegeven omstandigheden rest dan ook enkel een repressieve aanpak. Een effectieve geldboete is dan ook het enige middel om hem de ernst van de gepleegde feiten te doen inzien en hem ervan te weerhouden om nieuwe criminele feiten te plegen. De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde straf aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

Tweede beklaagde werd één maal veroordeeld door de politierechtbank.

Gelet op haar verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat in deze omstandigheden enkel een substantiële effectieve bestraffing, als hieronder bepaald, passend is, in de hoop beklaagde alsnog de ernst van haar daden te doen inzien en herhaling te voorkomen. De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde straf aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

5. BURGERLIJKE VORDERING

5.1. Herstelvordering

Door het college van burgemeester en schepenen van de Stad werd een herstelvordering uitgebracht – herstel in de oorspronkelijke staat – binnen een termijn van drie maanden onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro bij vertraging. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid adviseert positief. De stedenbouwkundig inspecteur vraagt een dwangsom van 200 euro per dag vertraging.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat tweede beklaagde thans het pand niet meer bewoond. Wat haar betreft is de herstelvordering zonder voorwerp.

T.a.v. eerste beklaagde beveelt de rechtbank het volgende herstel:

- het pand gelegen aan de _____ te _____ kadastraal gekend als _____ dient hersteld te worden in de oorspronkelijke staat, zijnde een magazijn met parkeergarage, binnen een termijn van drie maanden onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging;
- de rechtbank machtigt – voor het geval dat de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, dat het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt of dat de bouw- of aanpassingswerken niet binnen deze termijn worden uitgevoerd – de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen om ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien;
- de voormelde termijn van 3 maanden wordt enkel aan de hoofveroordeling gekoppeld en is geen dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.Wv.

5.2. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat het door de beklaagden gepleegde misdrijf mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190,
190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 66,;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993,
art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van
28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S.
30.12.2011); (opdecimen)
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

OM DEZE REDENEN,

**DE RECHTBANK, RECHTDOENDE
OP TEGENSPRAAK ten aanzien van eerste beklaagde,
BIJ VERSTEK ten aanzien van tweede beklaagde,**

PRECISEERT de datum van de tenlastelegging naar 07 juni 2011;

1.

VERKLAART de eerste beklaagde SCHULDIG aan de hierboven
vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de eerste beklaagde tot een GELDBOETE van
HONDERDVIJFTIG EURO, verhoogd met 50 decimen (x 6) of
900,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de
lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen
door een gevangenisstraf van 45 dagen;

* * *

2.

VERKLAART de beklaagde **SCHULDIG** aan de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT beklaagde tot een **GELDBOETE** van **HONDERDVJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 50 deciemen (x 6) of **750,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 35 dagen;

Bijdragen - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde de verplichting uit om **ELK EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de beide veroordeelden bovendien **ELK** een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van € 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklaagde **hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van **249,30 euro**;

OP BURGERLIJK GEBIED

BEVEELT t.a.v. eerste beklaagde het herstel van het pand gelegen aan de _____ te _____ in de oorspronkelijke staat, zijnde een magazijn met parkeergarage, binnen een termijn van drie maanden onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging;

ZEGT dat de eerste beklagde de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen onmiddellijk, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte dient te brengen indien hij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig heeft uitgevoerd;

MACHTIGT voor het geval dat de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, dat het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt of dat de bouw- of aanpassingswerken niet binnen deze termijn worden uitgevoerd de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de Stad om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien;

ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 3 maanden enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.;

HOUDT de burgerlijke belangen AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S., 03 mei 2005);

**ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN
VEERTIEN APRIL TWEEDUIZEND VEERTIEN**

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
substituut-Procureur des Konings,
griffier,